

Kárpát-medencei IMANAP

2024. december 1., Felvidék

„Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? Ha mások megfeledkeznének is, én nem feledkezem meg rólad! Íme, tenyerembe véstelek be, szüntelen előttem vannak falaid.”

(Ézs 49:15-16)

Az imnap anyagát összeállította: A Szlovákiai Keresztyén Református Nők Egyesülete vezetősége, valamint Ft. Csoma László és Nt. Beslic Annamária

Ezúton mondunk köszönetet a cikkek szerzőinek és szerkesztőinek:

Ft. **Géresi Róbert**, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke

Ft. **Csoma László**, a Szlovákiai Magyar Református Lelkészek Egyesületének elnöke

Nt. **Györky Szilvia**, a Szlovákiai Keresztyén Református Nők Egyesületének elnöke, Alsómihályi

Kraus Rebres Sarolta, a Szlovákiai Keresztyén Református Nők Egyesületének társelnöke, Nagykapos

Szabó Mirjam, a Szlovákiai Keresztyén Református Nők Egyesületének Zempléni Egyházmegye elnöke, Perbenyik

Nagy Zsuzsanna, a Szlovákiai Keresztyén Református Nők Egyesületének Ungi Egyházmegye elnöke, Abara

Nt. **Molnár Sándor**, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház főtanácsosa,
Rimaszombat

Nt. **Géresi Takács Klaudia**, Abaújszina, lelkész

Nt. **Nagyné Révész Andrea**, Hanva, lelkész

Nt. **Szabóné Kozár Éva**, Perbenyik, nyugalmazott lelkész

Nt. **Buza Bodnár Aranka**, Pozsony, lelkész

Nt. **Molnár Éva**, Királyhelmece, lelkész

Nt. **Tarr Yvett**, Kistárkány, lelkész

Nt. **Porubán Fülöp Angéla**, Zsarnó, lelkész

Nt. **Blanár Gabriella**, Kisgéres, lelkész

A borítón a Szlovákiai Református Egyház címere látható

Kiadványszerkesztés: **Györky Marián és Szilvia**

Készült: 100 példányban, elektronikusan megtalálható a www.reformata.sk oldalon

Püspöki köszöntés

*„Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál,
és áthatol az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig,
és megítéli a szív gondolatait és szándékait.”*

(Zsidókhöz írt levél 4,12)

Református egyházunk a 2024-es évet az élő Ige éveként éli meg. Talán különösnek is tűnhet, hogy miért kell ezt külön hangsúlyoznunk, hisz a mi hitmegélésünk minden időben szorosan kapcsolódik az Igéhez. Istentiszteleteink középpontjában a hirdetett Ige áll. A Bibliát rendszeresen olvassuk és nagyon sokféle módon kötődünk az Igéhez. Nem csupán egy évet átívelően áll hitünk középpontjába az Ige, hanem minden napon. Mindezek ellenére is fontos azonban, hogy a mi szívünkben is megerősödjék az Ige hatalma és hogy a világ számára is hirdessük annak nagyságát.

A környezetünkben egyre kevésbé van jelen a keresztyén hit. Az a szomorú meg tapasztalásunk, hogy fogyatkozásban vagyunk. Nem csupán a számbeli fogyás miatt kell bűnbánatot tartanunk, hanem az ige fogyatkozik meg közöttünk és bennünk. A gyülekezetekben egyre kevesebb helyen tartanak bibliaórákat, mert úgymond nincs rá igény. A konfirmációkor ajándékba kapott Bibliák százai maradnak olvasatlanul a könyvespolcokon. Sajnos megfogyatkozik bennünk az Ige.

Miközben szomorúság tölt el bennünket a valóság miatt, nem szabad elcsüggednünk. Isten hatalma minden nehéz helyzetben túl is reményt ad a benne bízóknak. Remény nyel tölt el bennünket, hogy református nők ezrei imádkoznak az élő Igéért.

A mi hitvallásunk szerint élő Ige nélkül nincs hit. Az élő Ige pedig behatol az ember szívébe és változásokat idéz elő. Szava által megérint bennünket Isten. Ez ad nekünk életet. A keresztyén ember életében meghatározó kell hogy legyen az Igével való élés. Nagyon fontos, hogy akik élő hittel hisznek, azok imádkozzanak önmagukért és a másik emberért. A hálaadás mellett kéréseink tárgya legyen az Ige megerősödése saját életünkben és a másik ember esetében. Kérjük el Istentől az Ige élő és ható erejét testben megjelent Ige, az Úr Jézus Krisztus érdeméért. Isten élő Lelke jöjjön és áldva szálljon le ránk.

Az Úr áldása legyen mindazokon, akik Neki szolgálnak!

Géresi Róbert

a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke

Kárpát-medencei imanapi köszöntő

*„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul,
szárnyra kelnek, mint a sasok,
futnak, és nem lankadnak meg,
járnak, és nem fáradnak el.”*

(Ézsaiás 40:31)

Az Úrban való bizalom valóban képes az Ő gyermekeit megtalálni, s a lehetetlennek látszó utakat megjárva, az Ő dicsőségére szolgálni. A Szlovákiai Református Keresztény Nők Egyesülete az elmúlt években gyakran érezhette az Úr segítő erejét, amikor különböző élethelyzetekben állított kihívások elé. Bizonyosságot kellett tennünk, például 2022-ben, amikor megindult az Ukrajna elleni invázió, s nőegyesületünk vezetősége éppen azokban a napokban tartotta éves elnöki ülését. Pár nappal később Isten arra vezetett minket, hogy meglássuk a szolgálati lehetőséget, amellyel, egyházunk erőfeszítései mellett, mi magunk is hasznossá lehettünk. Így született meg a napi 300 szendvics készítésének ötlete, amely majd' három hónapon keresztül tartott, a kelet-szlovákiai református gyülekezeteink önkéntes segítségével.

Az emberség bizonyosságtétele újból arra indított minket, hogy árvíz-károsultak számára bútort gyűjtöttünk, s pár nap alatt egy egész kamion indulhatott útjára. Ugyanígy, a nőegyesületünk által kiemelten támogatott intézmény, a perbenyiki Jó Pásztor Háza anyaotthon számára rendszeresen gyűjtünk ruhaneműt, élelmiszert vagy anyagi támogatást. Kárpátaljai testvéreinket is igyekszünk igény szerint támogatni, bár a jelenlegi helyzet megnehezíti a kapcsolattartást. Nőegyesületünk számára azonban belföldön is bőven akad tennivaló. A Máltai Szeretetszolgálat közreműködésével keresztül többször juttattunk élelmiszert rászoruló, nehéz helyzetben levő családok és gyermekek számára. Válaszoltunk a „Könyvet a szórványba” kezdeményezésre, amely immár rendszeresen segít szépirodalmat és tankönyveket juttatni a szórványban élő magyar ajkú gyermekek és tanintézmények számára.

Konferenciáink által igyekszünk érdekes témákat feldolgozni, egyrészt, például felvidéki, egyházunkat támogató asszonyok életéről hallhatunk érdekesítő előadásokat, ugyanakkor a hitmélyítő alkalmainkat sem hanyagoljuk el. Gyülekezetenként különböző kihívások, szolgálati lehetőségek mutatkoznak a helyi szervezetek számára, vannak, akik A Szakkör nevű kezdeményezése kapcsolódtak be, másutt téstagyúrákban vesznek részt, segédkeznek az új kenyér sütésében, gyermektáborokban, kiállítások szervezésében vagy imadélutánokat- és -esteket tartanak.

Az imanap-előkészítő konferencia is egy olyan szolgálati lehetőség, amelynek szervezésében szívesen részt vesznek mindazok, akiket megszólított az Úr. A nő, az asszony küldetése gyülekezetben, családban, társadalomban mindig időszerű kérdéseket vet fel.

Ez alkalommal ezért erre a kérdésre keressük a választ: mit jelent számunkra az, hogy az Úr Isten férfit és nőt teremtett minket? A felvidéki egyházkerületben különösképpen figyelmet kell szentelnünk az elvilágiasodás ezen kihívásának, amikor értetlenül figyeljük, hogy bár megújult erőfeszítéssel és szolgálatkészséggel működik a bel- és gyermekmisszió, a konfirmált fiatalok számára több találkozási, hitmélyítő alkalom nyílik, mint valaha, a fiatal családok felé egészen újszerűen nyílnak meg a templomok és gyülekezeti intézmények, mégis gyakran éppen az ő helyük marad üres templomainkban. Úgy érezzük tehát, hogy ebben nagy szerepe van a teremtés Igéinek félreértelmezésének, valamint annak az elvárásnak, hogy az ember minél több élményt szerezzen, így a templomban is.

Isten Igéje azonban nem egy élmény, nem egy hangulat, hanem a megtartó, örökkévaló Isten szava, amely kiállta az évezredek viharos változásait, s rendületlenül megtartotta igazságát és érvényességét a mai világban is. Küldetésünknek érezzük ezért, hogy ezek az örök értékek megmaradjanak, s megtalálják helyüket a mai emberek szívében is. Ehhez kérjük az Úr áldását, Aki teremtett, fenntart, és bölcsen igazgat mindeneiket.

Györky Szilvia
SZRKNE elnöke

Imanapi kirándulás Hanván

Lónyay Gábor 1805 – 1885 a gazdasági szakember

– *Vigyázzatok, és őrizzétek minden kapzsiságtól,
mert ha bőségben él is valaki,
életét akkor sem a vagyona tartja meg.*
(Lukács 12)

Sáfár - vagyonkezelő

„A törvény előtt legyen mindenki egyenlő, minden polgár egyaránt legyen képviselve, a haza szükségeire adózzék mindenki birtokaránylag, s oltalmazza azt veszedelem idején mindenki egyaránt! Így fogunk összeforni egy testté, egy lélekké, így lesz hazánk mind belső-, mind külsőkép erős, gazdag, boldog, ez által fog a többség anyagi és lelki jóléte megállapíttatni és ez által fogja csupán az érdem és a hazának tett szolgálat méltó jutalmát s egyedüli megkülönböztetését megnyerni, ez által fogjuk leróni tartozásunkat, igenis tartozást, mert midőn 8 millió köz-javáról van szó, ott 300 000 ember részéről concessióról szó sem lehet.” Elhangzott Zemplén megye gyűlésén 1832. szeptember 7-én.

A 42 éves deregnyői szolgálatom alatt mozaikként állt össze előttem a község, és benne a gyülekezet történelmi fejlődése, annak kiemelkedő személyiségeivel. Lónyay VIII. Gábor a 19. században szinte iskolapéldája volt a hazájáért, nemzetéért munkálkodó, azért áldozatokra is képes magyar nemesnek, akinek tanulságos életútját megismerve az elismerés és tisztelet hangján szólhatunk róla.

1. Életrajzi adatok

Deregnyőn született 1805 október 4-én. Édesapja Lónyay Gábor, édesanyja Prónay Piroska. A család Zemplén és Bereg megye adminisztrációjában tölt be vezető szerepet már hosszú évtizedek óta. Édesanyja halála után 1814-ben kerül a sárospataki kollégiumba. Négy évig ennek az intézménynek a diákja, majd három gimnáziumi évet Pozsonyban, és két évet a kézsmárki kollégiumban tanul. Ezek az intézmények felső Magyarország legjobb protestáns iskolái. Az 1823-as évtől ismét Patak, ahol végül jogi végzettséget szerez. Zemplén vármegye tiszteletbeli aljegyzője 1826-tól, majd 1827 és 1830 között. Kazinczy Gábor nővérével, Kazinczy Otíliaival 1828-ban köt házasságot, s hivataláról leköszönve átveszi a családi birtok irányítását. A kastély modernizálását követően szellemi műhely alakul ki Deregnyőn, ahol Zemplén vármegye reformok iránt elkötelezett birtokosai rendszeresen találkoznak, s az ország belső rendszerének – politikai, gazdasági és szellemi állapotának - megreformálását készítik elő. E körhöz tartozik báró Vécsey Pál, Soos János, Fáy Ferenc, Szirmay Antal és Kossuth Lajos. Ez a kör kéri fel Kossuth Lajos, hogy az országgyűlésről tudósításokat küldve, tájékoztat-

sa a reformellenzék képviselőit az 1833-ban összeült gyűlés eseményeiről, amelyen Kossuth, mint megbízott követ vesz részt. Ebből formálódott későbbiekben a híres lett „Országgyűlési Tudósítások”. Kossuth 1847-ben, külföldön megjelent programját az Ellenőr-t Deregynei álnéven adja ki. Lónyay Gábort 1835-ben választják országgyűlési képviselővé. Az 1848-ban kinevezett kormányban rövid ideig a vallás és közoktatási minisztérium protestáns osztályát vezeti, de a reformkorban egyre inkább a gazdasági hírlapírás és szakirodalom felé fordul. Német nyelvű szakirodalmat fordít magyarra, (Pabst Henrik Wilhelm) s adja ki négy kötetben 1852-54-ben. S a 19. Század második felében a Magyar Gazdasági Egyesület elnökévé választja. Parlamenti képviselőse idején a Deák párt tekintélyes tagja. Fontos elmondani, hogy 1860-ban a hatalom Ung megye ispánságát ajánlja fel számára, de ő elutasítja, mivel tartja alkotmányosnak és törvényesnek az akkori rendszert. Hitvese 1883-ban, majd Ödön fia 1885 májusában bekövetkezett halála után 1885 augusztus 5-én a csehországi Teplicben éri a halál.

2. Politikusból gazdasági szakember

Már a fent említett 1832-es megyegyűlésen elmondott beszédéből is kivehető, hogy társadalmi látótere nem csak a politika területére terjed ki, hanem a politikát inkább eszköznek tekinti a széleskörű társadalmi és gazdasági jólét megteremtéséhez. Magyarra fordítva, számára a politika nem s személyes karrier megvalósításának módja, hanem Magyarország lakosságának gazdasági szellemi felemelkedéséhez szükséges törvényalkotási eszköze. Bizonyára jól tudta, hogy hiába jönnek létre a politikai keretek, az ország felemelkedése csak akkor lehetséges, ha ahhoz megteremtik a szükséges lelki, eszmei és gazdasági tartalmat is. A kérdés, miként jut el az alig 27 éves fiatal Lónyay Gábor erre a felismerésre?

Először is a családi hagyományokat kell szemügyre vennünk. A Lónyay család évszázadokon át nemzet iránt érzett felelősség megjelenítője az ország keleti harmadában Aranyosmeggyestől Deregyőig.

Az 1730-ban Deregyőben birtokossá lett Lónyay család folyamatosan birtoka gazdasági felemelkedésén fáradozott. Ifjú megyei hivatalnokként megtapasztalta, hogy a gazdasági felemelkedés csak akkor valósítható meg, ha általános iskolai oktatási rendszer jön létre. Lásd a kolera lázadást 1830-31-ben, amikor a tudatlan tömeg a fertőtlenítést végzőkről elhitte, hogy megmérgezni akarják a jobbágyokat).

Születése idején még tart a napóleoni háborúk sora, amely megmutatta, hogy a „Szabadság, egyenlőség, testvériség!” hangzatos jelszavai mögé rejtőzve először a jakobinusok tömeggyilkossága, majd a háború európai méretű pusztítása nem gyógyír a társadalmi problémákra, inkább csak a zűrzavaros helyzetet kihasználó politikai és gazdasági tényezők gazdagodását segíti elő.

A következő fontos tényező a család évszázados református hite, amely az emberi élet tiszteletére, az egymásért viselt lelki és anyagi felelősség hordozására ösztönöz. A család református puritán kegyessége azt jelenti, hogy az Istentől kapott földi javakkal Istennek tetsző módon kell sáfárkodnom, hisz életemmel előtte kell elszámolnom.

Vegyük sorra miként valósulnak meg az előbb elmondott elképzelések Deregnyőn.

- Az első lépéseket Lónyay Gábor édesapja teszi meg a 1700-as évek végén. Az ő idejében kerül lebontásra a középkori református templom, amely a mai kastély és templom között állt az 1790-es évekig. A katonai felmérést végző mérnökök szerint nagyon megromlott állapotban van. De ekkor építik át a kastélyt is a kornak megfelelő felszereléssel. Ez a munka 1812-ben fejeződik be. A templom építése nem csak a birtokos gondja. Mint a gyülekezet főgondnoka bizonyára ő készíteti el a monumentális épület terveit, s helyben égetik az épülethez szükséges téglát is, bevonva a munkába a gyülekezet tagjait is. Vegyük figyelembe, hogy háborús időket él meg Európa, amely 1815-ben zárul le Napóleon legyőzésével. Ezeket a munkákat nagyban hátráltatják a különböző járványok, mint a már említett kolerajárvány 1830-31-ben. Az építkezésnek közösségformáló hatása is volt. Az 1711-re elnéptelenedő faluban székely és ruszin jobbágyokkal indul újra az élet 1720-ban. Mintegy húsz évvel később Butka református jobbágyai kényszerülnek áttelepülésre, mivel a katolikus földesúr katolizálásra igyekszik kényszeríteni őket. Ezekben az évtizedekben lesz Deregnyő nyelvhatár, mert a református magyar jobbágyok helyére szláv telepéseket hoz a földbirtokos, akik készek a római katolikus hitre térni. Az épülő templom méretei sejtetik, hogy a községben és a gyülekezetben létszámban gyarapszik. Az 1836-ban elkészült templom a lelki alapvetést és megerősödést is jelenti a gazdasági gyarapodáshoz.
- A szellemi alapvetést az 1847-re felépülő református egyházi iskola és tanítólakás jelenti. A faluban élő gyermekek rendszeres oktatásban részesülnek a két tanerőssé váló iskolában. De nem csupán iskola épül. Lónyay Gábor alapítványt hoz létre a tehetséges falusi gyerekek továbbtanulásának támogatására.
- Itt született 1805. október 4-én Lónyai Gábor politikus, Zemplén vármegye országgyűlési követe, az 1848 előtti ellenzék vezéralakja, az Országos Gazdasági Egyesület alapítója, majd elnöke.
- Itt született 1846-ban Paszlavszky József zoológus, állami főreáliskolai tanár, címzetes igazgató, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja.
- Itt született 1850-ben Paszlavszky Sándor római katolikus plébános.
- Itt született 1860-ban Vágó István magyar színész.
- Itt született 1867. május 12-én Péter Mihály református püspök.

- Itt született 1873-ban Petrovics Elek művészettörténész, művészeti író, az MTA tagja. A Szépművészeti Múzeum igazgatója.

Fontos megemlíteni Gráven Lajos lengyel menekült nemest, aki a 19. Sz. 30-as éveitől élt a községben 1890-ben bekövetkezett haláláig. Ő rendezte a 27.000 kötetes könyvtárat, s a Lónyay család irattárát. Kéziratos könyve a Jagelló királyokról megtalálható a gyülekezeti könyvtárban.

A fent említett névsor mutatja, hogy a tehetséges fiatalok támogatása nem felekezeti függő.

- **Gazdasági tevékenységére** jellemző, hogy kivétel nélkül mintagazdaságként jellemzik. Vajon mit jelentett ez? Kora nemzeti elkötelezettségű nemesi családjai igyekeztek birtokuk adottságainak megfelelő gazdálkodást folytatni. Ez mindenekelőtt azt jelentette, hogy a mezőgazdasági termékek helyi feldolgozására törekedtek. Ezen a vidéken az a malomipar, tejfeldolgozás és adott esetben a faipari tevékenységet jelentett. Nagyon fontos volt a tárolás megoldása és a termény megfelelő értékesítése. A tárolás kérdését nagy kiterjedésű pincerendszerrel oldották meg, ami a kastély közvetlen közelében található. Itt alakították ki a jégvermet is, amely valószínűleg a birtokon kialakított sajtgyár termékeinek érlelésére szolgált. A termékek értékesítésében az aránylag nagy létszámú zsidó lakosság volt a birtokos család partnere. Az 1800-as évek második felében a zsidó lakosság száma 70-90 fő között volt. Lónyay Gábor modern gazdálkodási ismeretei mellett kisebb német nyelvű szakember csoport munkája tette lehetővé, hogy a község gazdái is korszerű gazdasági ismereteket sajátítsanak el, és az hasznosítsák.

Szólnunk kell a falu-kép kialakításáról is. A központban épült kastély, templom, egyházi iskola és parókia eleve sugallta, hogy a falu birtokosának lelki-szellemi meglátásai szerint egy jól rendezett község meghatározó épületeiről van szó. (Lónya) A faluképhez járult még a Gerster Kálmán által tervezett családi mauzóleum is, amely 1890-es évekre készült el.

A Lónyay Gábor által megálmodott fejlődést akasztotta meg Trianon, majd tette majdnem teljesen tönkre a 2, világháborút követő időszak.

Lónyay Gábor élete és munkája azonban jó példa arra, hogy egy közösséget építeni, gyarapítani, csakis felelős hittel, kellő szakértelemmel, és célszerűen használt anyagi forrásokkal lehet. Hit, hozzáértés és becsület egysége nélkül minden igyekezet csak látszateredményeket hoz.

Csoma László

a Szlovákiai Magyar Református Lelkészek Egyesületének elnöke

Istentől adatott...

gróf Andrássy Gyula és neje Kendeffy Katinka Ferenc József és Erzsébet királynő

Az 1848/49-es szabadságharcot követően sokat változott a magyar emberek életminősége. Az aradi vértanúkon kívül további kivégzésekre is sor került, sokakat börtönbe zártak, férfiakat és nőket egyaránt. Olyan eseteket is feljegyeztek, ahol magyar nemes hölgyet utazás közben a kocsiból kiszállítva nyilvánosan megvertek a szabadságharc ügyének vélt támogatása miatt. A retorzióknak ez csak az egyik részét képezte. A magyar nyelv, a magyarságot képviselő szimbólumok is tulajdonképpen tilossá váltak. Feljegyezte a korabeli sajtó azt is, hogy a fővárosban a német mellett lassan nem lehet magyar szót hallani. Nem volt könnyű, vagy egyszerű magyarnak lenni ebben az időszakban. A gazdasági hátrány még inkább fokozta ezt az érzést. Biztos vagyok abban, hogy sokak számára ismerős élete valamely szakaszából ez az érzés ma is.

*„Hát elfeledkezhetik-e az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián?
És ha elfeledkeznének is ezek: én te rólad el nem feledkezem.
Imé, az én markaimba metszettelek fel téged, kőfalaid előttem vannak szüntelen.”*
(Ézs 49: 15-16)

Az Úr tudta, hogy eljön az az idő, amikor ez a helyzet meg fog változni. Nem feledkezett meg az országunkról és az itt élő emberekről, ahogy Egyiptomban sem feledkezett meg választott népéről, még ha nehéz is volt a helyzet és hosszú idő telt el. Évtizedekkel korábban már előkészítette, hogy a kiválasztottnak meglegyenek a megfelelő és szükséges tapasztalataik, képességeik, tehetségük, hogy a rájuk bízott feladatot el tudják végezni. Természetesen kiválasztotta hozzá azokat a személyeket is, akiket feladattal bízott meg, hogy a nehéz helyzetből kihozza a szükségét szenvedőket. Atyánk keze munkáját abban láthatjuk leginkább, hogy a legkevésbé valószínű személyek kerülnek olyan hihetetlennek tűnő események középpontjába, akiket nem saját erejük tesz majd képessé arra, hogy megbirkózzanak a rábízott feladattal.

Igazságtalan lenne leírni, hogy csak a fent említett négy ember volt az, aki szerepet játszott a kiegyezés megszületésében, mert sok más személy hozzájárulására, tevékenységére, kitartására, népe szeretetére, küldetésstudatára stb. szükség volt ahhoz, hogy a nehéz helyzet változzon. Nagyon sokan voltak, sokféle szereppel, akiknek a helytállásáért hálával tartozunk.

Közülük azonban kettőt az Istentől adottnak tartottak a saját korukban is: a később királynővé választott Erzsébetet és gróf Andrássy Gyulát. Míg Erzsébet királynőt csa-

ládja tartotta Isten ajándékának, addig Andrásy Gyulát Deák Ferenc nevezte „Istentől adott férfiúnak”. Nem véletlenül férfiről és nőről szól a történet. Isten fontos szerepet szánt mindkét nemnek. Ebben a történetben pedig egymás nélkül egyáltalán nem így alakult volna a történet.

„...férfiúvá és asszonnyá teremté őket.
És megáldá Isten őket...”
(1Móz: 27, 28)

Erzsébet királynő 1837. december 24-én született. Édesanyja, Ludovika „Karácsonyi ajándéka” volt férjének a bajor Miksa hercegnek és sok szempontból a magyar népnek is, amit akkor még senki sem sejtett. A bajor hercegi házaspár sorban harmadik lánygyermekként születő „Lizit” vagy „Sissit”, még gondolatban sem képzeltek el egy ország életének befolyásolójaként, egy nép választott királynőjeként, ellentétek, sebek gyógyítójaként pedig végképp nem. Az Úr azonban más utat szánt a fiatal lánynak.

Unokatestvére, a felelősség- és kötelességtudó fiatal császár Ferenc József, anyyra szerelmes lett Sissibe, hogy nem lehetett lebeszélni sem országérdekre, sem egyéb tényezőkre hivatkozva arról, hogy Erzsébet legyen a felesége. Ez a fajta engedetlenség nem volt jellemző Ferenc Józsefekre sem korábban, sem a későbbiekben. Erzsébetre pedig nem volt jellemző, hogy politikai döntésekbe beleszóljon, kivéve a magyarok ügyét. Ez a téma valahogy annyira foglalkoztatta, hogy az egyébként apolitikus hozzáállásán nem csupán változtatott, hanem kezdeményezőként férjét aktívan és mindenképp a kiegyezés irányába igyekezett terelni sok mindenki számára érthetetlen módon.

Ahhoz, hogy sikerrel járjon csodára volt szükség, nem csak a császár oldalán, hanem a magyarság oldalán is.

Annak ellenére, hogy sokan dolgoztak Magyarországon belül és kívül a tarthatatlannak megélt helyzet megváltoztatásán, a szabadságharcot követő Bach korszakban szinte hihetetlennek tűnt, hogy valami változni fog. Eleinte nem a kiegyezés volt a kiszemelt irány. Az újabb szabadságharc kiobbantásának eszméje mellett előbb csak halkan, majd egyre hangosabban jelent meg az a gondolat, hogy Béccsel együtt lehet a gazdasági nehézségeket megoldani és megegyezés útján kell kivívni a szabadságjogokat.

Igen ám, de hogyan lehet egy abszolút egyeduralkodónál ezt elérni és meggyőzni arról, hogy jobban jár, ha engedményeket tesz és kiegyezik az eddig országa ellenségének tartott néppel, akkor amikor joga van rá, hogy kivégezze vagy börtönbe zárja az ellenséget, a másképp gondolkodókat? A másik kérdés pedig az volt, hogy hogyan fog egy nép bizalommal fordulni egy császárhoz olyannyira, hogy a kiegyezés létrejöhessen akkor, amikor szinte alig volt olyan család, aki nem volt érintett valamilyen formában a háború és az utána következő retorzió által.

Az Úr választása elgondolkodtató: a mit sem sejtő Erzsébet mellett egy olyan személyt hívott el, aki ekkor emigránsként, vagyonától megfosztva, in effigie végrehajtott halálos ítélettel épp nem Magyarországon tartózkodott és ha hazajött volna, a birodalomba való belépésekor az 1851-ben képletesen végrehajtott ítéletet valóban is végre kellett volna rajta hajtani. A halálos ítélet mellett maga Andrassy Gyula személyisége is azt mutatta, hogy nincs út arra, hogy ő hazajöjjön az emigrációból.

Gróf Andrassy Gyula határozottan ragaszkodott ahhoz, hogy a 1848/49-es események nem hibája volt a magyarságnak, hanem rendi joga és ezt a kegyelmi kérvényben sem volt hajlandó aláírni, még ha a szintén nagyon határozott jellemű édesanyja kérte is ezt tőle számos alkalommal és vágyott is idehaza élni, hazáját erősíteni, építeni. Hosszabb ideig nem látszott annak lehetősége, hogy Andrassy Gyula meggondolja magát és elvei, meggyőződése megengedjék azt, hogy tényleg kegyelmet kérve hazajöjjön a párizsi emigrációjából és ezt a császár a halálos ítélet végrehajtása nélkül, Gyula vagyonát visszaadva ezt meg is engedje.

Egy párizsi bál alatt azonban Ossuna herceget elvarázsolta egy erdélyi grófnő, a szép, fiatal Kendeffy Katinka. Hogy többet megtudjon a hölgyről, ezért honfitársának vélt Andrassy Gyulát kérdezte meg arról, hogy a lány vajon vagyonos-e, mert ha igen, akkor elvenné feleségül. Andrassy gróf úgy érezte, hogy a hölgyet ezzel a herceg inzultálta. Nem szokás a nő vagyoni helyzetét kérdezgetni, ha a kezét akarja valaki megkérni és párbajra hívta a herceget. Párbaj ugyan nem valósult meg, de az esküvő igen. Andrassy gróf beleszeretett Kendeffy Katinkába és nemsokára el is vette feleségül.

A szeretett nő vágya, hogy otthon szeretné nevelni gyermeküket, rávette a gróft arra, hogy végül megírja a kegyelmi kérvényt, picit módosítva a szöveget.

Az édesanyja, testvére, közbenjárók kérésére többször felkerült Andrassy gróf a kegyelmi listára, de mindannyiszor le is került arról, mint javíthatatlan rebellis, kivéve ekkor, 1857-ben, a fia születése előtt, amikor már neje is mellette volt.

A Jóisten egy másik nőn keresztül is munkálkodott. Sissi közbenjárására a császár szíve egyre inkább oldódott. Erzsébet és Katinka nélkül nem került volna olyan helyzetbe sem a császár, sem Andrassy, hogy végül, amikor 1866-ban rengeteg háttér munkát, számos titkos levélváltást követően, hivatalosan is bemutassák a császári párnak Andrassy Gyulát, akkor megtalálják a közös hangot egymással.

A bemutatáskor a császár olyat tett, ami teljesen hihetetlen volt mindenki számára, legalább annyira, mint amikor Erzsébetet választotta nejének. Ferenc József ugyanis megsértette az udvari etikettet, amit ő kötelességtudó lévén nem tett meg korábban soha és később sem. Andrassy gróffal a megengedettnél sokkal tovább beszélgetett Ferenc József a hivatalos cercle (szerkl) alatt, mint az megengedett lett volna, és ezt néhányan később szóvá is tették, persze nem magának a császárnak. Egyértelmű lett

mindenki számára, hogy csak Andrásy lehet az a személy, akit mind a két fél el tud majd fogadni.

Az Isteni gondviselés nem a kiegyezés és az utána következő fellélegzésben nyilvánult leginkább meg, hanem abban, hogy mindkét oldal megtalálta szívében a megbocsátást a másik fél iránt: a magyar nép és a császár is.

Ahogy a két házaspár országos hatásában és személyes életében megvolt a dolga a férfiaknak abban, hogy a kibékülés és megbocsátás által helyreállhasson egy valamilyen egyensúly, úgy a nőknek is. Katinka bizalma, megértése, támogatása, tapintatossága ugyanolyan elengedhetetlen volt, mit Erzsébet mások számára érthetetlen viselkedése, rajongása a magyarok iránt. Nélkülük ugyanis ez a helyzet nem tudott volna létre jönni. Az Úr férfit és nőt teremtett a képmására és mind a kettőnek feladatot szánt az egymás iránti szeretet megtalálása útján és megáldotta őket. Nem volt egyszerű, nem ment fájdalmak, nehézségek, önmagunkban lévő érzelmek legyőzése nélkül, de az Úr iránymutatásával megbékélést hozott a térség számára.

Ahogy Istent ott látjuk munkálkodni a múltunkban, itt van a jelenünkben, ha rábízunk magunkat és már előkészítette a jövőnket emberként, nőként és férfiként, magyarként! Rajtunk áll, hogy hozzá forduljunk és rábízunk magunkat.

Nagy Zsuzsanna
a SzRKNE Ungi Egyházmegye elnöke

Jó Pásztor háza

A Jó Pásztor házának a története 2004-ben kezdődött, amikor is Szabóné Kozár Éva nyugalmazott perbenyiki református lelkésznő, az imameghallgatásban bízva mert álmodni egy nagyot: egy gyerekközhont, árvaházat építeni. Az indítást egy olyan 9 éves kislány adta, aki három évesen elvesztette édesanyját, és néhány év elteltével édesapját is.

A Jó Pásztor perbenyiki szervezet eredeti tervei között szerepelt a család típusú gyerekközhont létrehozása, viszont Isten úgy alakította terveinket, hogy anyaotthon lett belőle.

Anyagilag a nulláról indulva, dacolva a nehéz gazdasági helyzettel, és bízva a jóakarató emberekben, 2009 tavaszán sikerült az összegyűjtött pénzből Perbenyik község területén egy ingatlant vásárolnunk, amit 2010 nyarán pályázat útján - a Magyarországi Miniszterelnöki Hivatal támogatásával – sikerült részlegesen felújítani. 2010. december 12-én pedig sor került az otthon felszentelésére a Szlovákiai Ref.Ker. Egyház Főtiszteletű Fazekas László püspök szolgálatával.

Azóta több mint 180 utcára került anyának, és gyermekeiknek nyújtott átmeneti menedéket az anyaotthon, szociális krízisben otthontalanná, vagy bántalmazás miatt otthontól elhagyni kényszerülő anyának és gyermekeiknek. A bentlakókkal a szervezet alapítói és szociális gondozók foglalkoznak, akik készek minden téren segítséget, tanácsot és támogatást nyújtani.

Célunk mindenekelőtt egy olyan légkör létrehozása és biztosítása, amelyben az anyák és gyerekeik biztonságban élhetnek. Segítséget nyújtunk az élet adta nehézségek leküzdésében.

Munkánk határtalan, szeretnénk mindent megtenni annak érdekében, hogy könnyebbé, boldogabbá tegyük az itt élők életét.

Az intézményt részben állami támogatásból, valamint adományokból tudjuk fenntartani. Nagy segítség számunkra a Református Nőszövetség, a RE-MI-DIA nonprofit szervezet, gyülekezetek, vállalkozók és jószívű egyének pénzügyi és tárgyi támogatása.

Egy anyaotthon, vagy egy menhely nagy kihívás, áldozatkész, önzetlen szolgálat mindazoknak, akik nap, mint nap segítenek és részei annak. A Jó Pásztor háza számomra egy csodálatraméltó, kivételes, erős Nő álma volt egykor. Azóta is és most is szívügye nem csak neki, hanem általa azoké az áldott embereké, akik felénk nyújtják kezeiket, ha segítségre van szükségünk.

Mindannyiunknak, akik felvállaltuk ezen intézmény ügyét Isten szent akaratának engedve, szeretnénk megélni a mindennapi életben is az Igét:

„Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akár csak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.“ Mt. 25:40

Szabó Mirjam

a Jó Pásztor Háza igazgatóhelyettese

Imanapi liturgia

1. Fohászzkodás:

„Irgalom, békesség és szeretet adassék nektek bőségesen, akiket az Atya Isten szeretett, és a Jézus Krisztus megtartott. Ámen.”

2. Apostoli köszöntés

„Legyen velünk kegyelem, irgalom, békesség az Atya Istentől és a Jézus Krisztustól, az Atya Fiától igaz szeretettel.”

3. Kezdő ének: 105. zsoltár

1. Ad - ja - tok há - lát az Is - ten - nek,
I - mád - koz - za - tok szent ne - vé - nek!
Hir - des - sé - tek di - csé - re - tét
És min - den jó - té - te - mé - nyét!
Be - szél - jé - tek a né - pek - nek
Nagy csu - dá - it, me - lye - ket tett!

2. Néki vígan énekeljetek,
Sok csudadolgát dicsérjétek!
Magasztaljátok szent nevét,
Kik szívből féltitek őtet!
Örvendjen azoknak szívek,
Kik az Úrról emlékeznek!

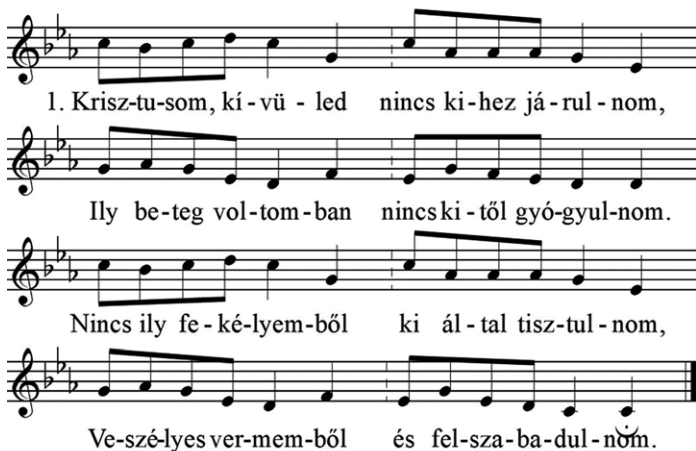
4. Imádság, bűnvallás:

Kegyelmes Urunk! Áldunk és magasztalunk véghetetlen szeretetedért! Olyan jó ezt nekünk mindennapjainkban megtapasztalni. Bocsásd meg, ha ennek ellenére gyengül a hitünk, ha általunk gyártott kisebb-nagyobb bálványokba kapaszkodunk, vagy emberektől vagy kizárólag önmagunk erejéből várjuk a megoldásokat életünkre nézve. Köszönjük, ha bűnbánattal Eléd állhatunk és Te az Úr Jézus érdeméért kegyelemmel tekintesz ránk, gyermekeiddé fogadtál. Ennek öröme, kérünk, hadd látszódjék rajtunk mindenkor, még akkor is, ha épp nehézségek, gondok, kétségek közt lennénk. Kérünk, oltalmadat, kegyelmedet, áldásaidat ne vond meg tőlünk. Jézusért. Ámen. (Géresi Takács Klaudia, Abaújszina)

5. Feloldozás:

„Bűneink megvallása és hitünkről való bizonyágtételünk után halljuk meg Isten kegyelmes válaszát, az Ő Igéje által: (Jézus mondja) „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!” (Jn 7:37b-38)

6. Gyülekezeti ének: 204. dicséret (régí énekeskönyv 226.)

1. Krisz-tu-som, kí - vü - led nincs ki - hez já - rul - nom,
Ily be - teg vol - tom - ban nincs ki - től gyó - gyul - nom.
Nincs ily fe - ké - lyem - ből ki ál - tal tisz - tul - nom,
Ve - szé - lyes ver - mem - ből és fel - sza - ba - dul - nom.

2. Gyűjtsd meg szövétnekét áldott szent igédnek,
És bennem virraszd fel napját kegyelmednek;
Igaz utat mutass nékem, szegényednek,
Járhassak kedvére te szent Felségednek.

7. Igehirdetés előtti ének: 727. dicséret (régí énekeskönyv 300.)

1. Lel-kem drá-ga Jé - zu-sa, Hoz-zád hajt a fé - le - lem,
Míg ü-völt a hab - tu-sa, S nő a vész a ten-ge-ren,
Rejts el, rejts el, itt ne hagyj, Míg el-áll a fer-ge-teg;
Biz-ton-sá-gos ré - vet adj, S majd fo-gadd el lel-ke-met.

2. Nincs nekem más enyhelyem, / Szívem Téged hív s keres,
Ó, maradj itt, Mesterem, / Őrizz, adj erőt, szeress!
Véled állom a vihart, / Hit s erő te vagy, te Szent,
Szárnyad árnyával takard / Fejemet, a védtelent.

8. Textusfelvétel

9. Igehirdetés javaslat

„Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.” (1Móz 1:27)

Kárpát-medence közösségei, kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Az élő Ige évében igyekszünk jobban érteni a Szentírást, valamint megtalálni az utat, hogyan értelmezzük és éljük meg helyesen abban a világban, amely egyre jobban próbálja ránk erőltetni a „szép új világ” értékrendjét. Ebben azt próbálják bizonyítani, hogy azok az emberek, akik számára Isten teremtésterve és a Biblia értékei a mérvadóak, maradiak, elfogultak és előítéletesek. Ma, ha azt mondják valakire, hogy konzervatív, az már nem dicséret, hanem sértőnek szánt kritika. Megdöbentő, hogy egy neves magyar keresztyén pszichológusnő, aki bátran kiállt a hitünk diktálta értékek mellett, éles bírálatban, kemény elutasításban részesült. Úgy szokták mondani, hogy ma már nem „píszí” (azaz: PC - politikailag korrekt) kimondani a fentebb említett Igét, nevesítve azt, hogy Isten és a világ rendjének egyik alapköve a férfi és a nő.

Azt hihetjük, minket ez nem érint. A „nyugat” legújabb divathóbortjának tartottuk, mint oly sok mást, ami végül nem jutott el hozzánk, a vasfüggöny vagy egyszerűen

kulturális különbségek miatt. Mosolyogtató volt, amikor arról olvashattunk, hogy valahol külföldön, egy illető tiltakozott a metróban hangos bemozdóban elhangzó „ladies and gentlemen” (hölgyek és urak) megszólítás ellen, s azóta ezért szinte az egész világon a „dear passengers” (kedves utasok) kifejezést használják. Aztán, szinte észrevétlenül, gyermekeink iskolai dokumentumaiban a törvényes képviselők adatait így kérik: nem az apa és anya megnevezés jelenik meg, hanem szülő 1 és szülő 2. Így történt, hogy a „nyugat” istenellenessége, túlzó korrektsége nem maradt tőlünk kényelmesen távol. Nem lehet nem foglalkozni azzal, hogy miért nem lehet kimondani azt, hogy nővé és férfitá teremtettünk. Miért nem illet meg minket az a jog, hogy anyának s apának nevezzenek hivatalos dokumentumokon?

Kiszélesítve a kérdéskört, miért lehet a keresztyén értékrenden viccelődni, durván megsérteni? A 2024-es olimpiai megnyitó egyik felháborító eleme volt az a teljesen félreérthető jelenet, amelyben sokan Leonardo da Vinci 1498-as festményének eltorzult karikatúráját vélték felfedezni. A koreográfus pedig azzal próbálta magyarázni nyilván félre sikerült alkotását, hogy sajnálja, hogy sokan félre értették. Ezt pedig a megbánás szikrája nélkül mondta. Tehát, nem azt bánta meg, amit tett, hanem azt, hogy ennek a tiltakozók hangot adtak. Megjegyzendő, hogy ezt a közönségesen buta provokációt abban az országban tették meg, ahol 2015-ben egy egész szerkesztőséget lőttek szét, mivel karikatúrában viccet csináltak az iszlám szimbólumokból.

Világos és egyértelmű, hogy a mai világban annyira toleránsnak, érzékenyítettnek és elfogadónak kell lennünk, hogy az önmagukat más beállítottságúnak, más neműnek vagy egyenesen nem nélkülinek vallók élesen bírálják és elutasítják azokat, akik számára a Teremtés rendje a mérvadó. Hátrálásra akarnak kényszeríteni, s meggyőzni, hogy mindaz, ami évezredek óta meghatározza és megtartja a világ rendjét, képtelenség.

Isten Igéje azonban nem a mai kornak akar megfelelni, hanem kimondja az örök igazságot: Isten a maga képmására teremtett minket, férfitá és nővé. A „teremtés” szó háromszor hangzik el ebben az egyetlen igeverben, az emberre hivatkozva. Először is, azt jelzi, hogy ami az emberben megvan, az nem evolúció vagy fejlődés volt, hanem valami egészen új. A Szentírás élesen elutasítja tehát, hogy bármilyen más lényből (állatból) egyszer csak létrejött egy értelmes ember, aki véletlenszerűen képes a jó és rossz között különbséget tenni, társadalmat létrehozni, építeni, tervezni, remélni, megvalósítani. Valójában az ember a Teremtő legtökéletesebb alkotása, aki nemcsak mértékében, hanem természetében is különbözik az állatoktól. Nagyon fontos megértenünk, hogy itt az Ige nemcsak az Isten kinézetére, hanem erkölcsi képmására is utal.

Férfitá és nővé teremtette őket... mit jelent ez számunkra? Isten így kötötte össze két ember sorsát és jövőjét. Ketten együtt kellene egy élet létrehozásához. A fogantatás pillanatától fogva, apává és anyává válnak, és halálukig, bármi is történjen az élet során, azok is maradnak. Tehát sokkal többről van itt szó, mint biológiáról.

Isten rendelése nyomán születünk, és Ő határozta meg, hogy férfiként vagy nőként kell betöltenünk küldetésünket. Aki ezzel ellenkezik, úgy érezheti, azzal, hogy kicsikarta környezete elfogadását vagy keresett magának olyan közösséget, ahol úgy látja, feltétel nélkül elfogadják, rövidtávon gondolkodik. Sőt, csak magára gondol. Isten megmondta: nem jó az embernek egyedül – közösségi lények vagyunk, és szükségünk van arra, hogy életünk összhangban legyen Istennel és környezetünkkel. Hosszú távon azonban fájdalmas és komoly következményei vannak az ilyen elszakadásnak. A családban mindig ott marad a kérdés, az elszakadás felett érzett fájdalom és értetlenség. Mi történt? Mit nem vettünk észre?

Nem tisztünk itt most teljes mértékben felgöngyöltetni egy teljes kórismét az ilyen helyzetekről. Viszont azzal igenis foglalkoznunk kell, miért történhet meg az, hogy egy társadalom néhány százaléknyi kisebbsége hogyan és miért uralkodhat, lenézheti, kigúnyolhatja azokat, akik Isten szerint gondolkodnak? Hogyan lehet az, hogy nem ismerik fel, nőnek vagy férfinak lenni, az nem csupán biológiai kérdés, hanem Isten eleve elrendelése?

Az Úr az Ő kegyelmében mindnyájunkat befogad az Ő szeretetébe. Megtanított minket arra, hogy imádkozzunk, köszöngjünk egymásért, megbocsátásért. Hányszor imádkoztunk az elfogadásért? Isten elrendelte, hogy ebben a világban mi az Ő akarata szerint töltsük be küldetésünket. Az, ami most történik, a kialakuló káosz, a polgárpukkasztó viselkedés, provokáció, magamutogatás nem más, mint annak a következménye, hogy évtizedeken, talán századokon keresztül, az ember ki akart szakadni Isten elvárásaiból, miközben az Úr adta áldásokat továbbra is élvezni akarta. Nagyon sokan olyan családokban nőttek fel, ahol vagy nem volt egyértelmű, hogyan élhet teljes életet valaki férfiként vagy nőként, vagy csonka családban nem láthatta a felnövekvő gyermek, hogy milyen áldott dolog Isten szeretetében beteljesíteni az Ő rendelését. Sok fájdalmas életút végül a mai világot jellemző kiégésben mutatkozik meg, s már csak úgy tudják felhívni magukra a figyelmet, ha bántanak, sértenek másokat. A sok elnyomott indulat, őszintétlenség, Isten nélküliség végül csak abban tud megmutatkozni, ha felháborodást okozhatnak. Úgy érezhetik, a „jó” – értsd, maradi, ítélkező, orrukát fennhordó – keresztyéneknek ezzel ütnek vissza.

Pedig a Szentírás, elejétől a végéig, Isten kegyelmes szeretetéről beszél. Az Ószövetség arra tanít, hogy Isten Igéje, az istentisztelet, az ezzel együtt járó életvitel legyen az, ami megkülönbözteti Isten népét más nemzetektől. Nagyon érdekes azt látni, hogy amikor valaki nem viselkedik a tőle elvárt módon, az kihatással van nemcsak Istennel kötött lelki szerződésére, hanem a családi életére is. Például, Míkal és Dávid házassága akkor romlott meg (2Sám 6:20), amikor a szerelmes asszony úgy látta, hogy Dávid túlzásba vitte az ünneplést, nem viselkedett királyhoz (és férfihoz) illő módon. Ezután az asszony elfordult férjétől, később külön költözött tőle, és az Ige tanúsága szerint, ezért nem lett gyermeke halála napjáig.

Az Újszövetség arra indít, hogy a Krisztus követője ne a világ előtt való hivalkodásban keresse és találja meg életútja beteljesedését. Ezért dorgálja meg a gazdag ifjút, hogy ne emberek előtt akarjon tetszelegni, hanem – ha komolyan gondolja – Istennek tetsző életet éljen, és szabaduljon meg mindattól (az ő esetében, önbizalma alapját jelentő vagyonától), ami útjában áll Istennel való kapcsolatának. A samáriai asszony esetében láthatjuk, hogy túlságosan is élt a női küldetésével, öt férje is volt, ám sem boldog nem volt, sem helye nem maradt a társadalomban. Élete mélypontján találkozott Jézussal, éppen azért, mivel számkivettként, megtűrt asszonyként csak délben mehetett a kúthoz vízért. Így az áldatlan állapotból végül áldás jött létre. Jézus megbocsátotta addigi életútját, s lehetőséget adott számára, hogy megújult, újjászületett életet folytasson Istennel megújított szövetségében.

Az Ige ma is arra tanít minket, hogy tartózkodjunk a túlzásoktól. Nekünk nem az a küldetésünk, hogy hivalkodjunk vagy provokáljunk. Ugyanakkor, ahogyan az az első keresztyének között is történt, akik csendes, Istenhez hűséges életvitelükkel lassan, de biztosan elérték a világ változását, s a hedonista, többisten-hitű, pogány gondolkodású társadalom megtisztulását, így nekünk is bizalmunk kell, hogy legyen az Úrban. Aki hűséges marad az Ő rendeléséhez, annak nincs szüksége a világ kísértéseire és bűneire. Krisztus óvva int a gyűlölködéstől és gyűlöletkeltéstől. Irgalmat akar, megtisztult életet, Istentől rendelt sorsunk méltó betöltését.

„Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik...” (Efézus 6:12) A mi harcunk nem támadás, hanem védekezés. Megvédeni értékeinket, ahhoz való jogunkat, hogy anyának, feleségnek, nőnek, vagy apának, férjnek, férfinak neveztezzünk. Ehhez szükséges egy mélységes önkritika és alázat, mert a hit magasságának göggyéből nem vagyunk képesek lehajolni, és megérteni, mi az Isten akarata. Amint ezt megértjük, úgy azt is látjuk, hogy aki az Úrtól kapott rendelést elutasítja, az felrúgja a Vele való szövetséget.

Végezetül, emlékezzünk a Szentírásnak arra a megszólítására, amely így hangzik: *„Egymással egyetértésben legyetek, ne legyetek nagyratörők, hanem az alázatosakhoz tartsátok magatokat. Ne legyetek bölcsök önmagatok szerint.”* (Rómabeliekhez 12:16) *„Bízd az Úrra dolgaidat, akkor teljesülnek szándékaid”* (Példabeszédek 16:3).

Ámen

(Györky Szilvia, Alsómihályi)

10. Imádságok

Ima Anyaszentegyházunkért

Teljes szívemből adok hálát Neked Uram Istenem, hogy a Te akaratodból van itt e földön az Egyetemes Keresztyén Anyaszentegyház. Én hiszem és vallom, hogy annak én is élő tagja vagyok és az is maradok.

Megvallom Uram, hogy néha hitem meggyengül a sok próba alatt. Kérlek, segíts nekem, adj új erőt és lelki megújulást, hogy tudjak még örömmel szolgálni Szeretett Egyházamban a Te dicsőségedre.

Mindig csodálatos alkalom és áldás találkozni Veled Uram a szent gyülekezet közösségében, ahol megélhetjük hitünket. Legyen a Te áldásod mindenben, ami az Egyházban történik.

Add Uram, hogy örömmel és hálás szívvel tudjuk ünnepelni a vasárnapokat, ünnepnapokat és egyéb alkalmainkat, hallgatni a Te szent Igédet és alázatos szívvel fogadni Krisztusunk a Te szent Vacsorádat.

Imádkozom református egyházunk naponkénti megtisztulásáért. Add, hogy ne szóljon benne a Szentírástól idegen tanítás. Segíts, hogy a szeretet erejével akarjunk megvalósítani a jót a Te szent neved dicsőségére. Kérünk, hogy életünk példamutatása által azok, akik még nem találták meg templomaink ajtaját, vágyakozó szívvel találják meg azt.

Áldd meg püspökeink, lelkipásztoraink és mindazok szolgálatát, akiket megbíztál és elhívtál a Te szolgálatodba.

Engedd, hogy egyházunk népe a Szentlélek Isten hatalma alatt örvendező közösséggé váljon közeledben! Ámen

(Szabóné Kozár Éva, Perbenyik)

Ima a lelkipásztorokért

Felséges Istenünk, Atyánk a Jézus Krisztus által! Magasztalunk Téged véghetetlen kegyelmedért és szeretetedért, mely által tudhatjuk, hogy mi mindannyian megajándékozott gyermekeid lehetünk ebben a világban. Különösen is nagy ajándék számunkra az, hogy vannak közöttünk, akiket elhívtál a lelkipásztori szolgálatra. Arra a nem könnyű, de mégis felemelő életútra, melyen hirdethetik ebben a mai modern világunkban Isten Igéjét és annak üzenetét. Kérünk Urunk, Te adj bölcsességet, bátorságot, hitet lelkipásztoraink szívébe, hogy tudják szólni akár a fiatalabb nemzedéknek

vagy a felnőtt korosztály számára mindazt, ami fontos és lényeges, mindazt, ami a Te üzeneted. Sokszor talán megfáradva, de mégis újult erővel próbálják végezni azt a szolgálatot, amire elhívtad őket. Urunk! Áldásoddal légy ott lelkipásztoraink életében, szolgálatában, igyekezetében, abban, hogy mindezt a Te dicsőségedre végezzék ott, ahová Te helyezted őket. Indítsd a mai fiatalokat is arra, hogy meglássák: szükség van ebben a világban a lelkeszi szolgálatra, mely egy életre szóló elhívást jelent. Szentlelked által cselekedd meg, hogy mindaz, amit egy-egy igehirdetés által hallunk lelkipásztoraink ajkáról, azt mi magunk is meg is tudjuk cselekedni akár egyéni, akár közösségi életünkben. Így legyen áldásod lelkipásztoraink életén, családjain és közöttünk végzett szolgálatán. A mi Megváltónkért, Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imádságunkat! Ámen

(Nagyné Révész Andrea, Hanva)

Imádság presbitereinkért

Mindenható Atyánk az Úr Jézus Krisztusban!

Hálásak vagyunk Neked azért, hogy Te Igéden keresztül mindenkor buzdítasz bennünket arra, hogy merjünk Tőled kérni: „...kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” (Mt 9,38) S imáink soha nem találtak süket fülekre, hiszen a múltban is voltak olyan szolgálatkész presbiterek, akikért Neked adunk hálát,– amikor templomainkra, parókiáinkra és gyülekezeti házainkra tekintünk,– akik készek voltak nemcsak látható formában építeni közösségeinket, hanem lelki emberekként is ott voltak a családjainkban, s gyülekezetek jöhettek létre a Te felfoghatatlan kegyelmedből.

Köszönjük Neked elődeinket, s egyben könyörgünk a jelenben szolgáló presbiterekért. Segíts abban, hogy a lelkészek mellett olyan meghatározott létszámú presbitériumok legyenek, amelyek valóban támogatják Krisztus ügyét, s hirdetik az Igét személyes életükkel, bizonyágtételeikkel, és nemcsak szerepként tekintenek megválasztott állapotukra, hanem felelőséggel ott vannak a gyülekezeteinkben.

Kezedbe helyezzük presbitereink életét, a személyes családi kapcsolataikat, hogy ahogy kicsiben családjukról tudnak gondoskodni, úgy nagyban – a gyülekezetükre is úgy tudjanak tekinteni, mint Tőled kapott Krisztusban testvérekre, akikkel együtt örülnek, s ha kell együtt sírnak.

Könyörgök presbitereink személyes hitéletéért, hogy elsősorban élő kapcsolatuk legyen Veled Urunk, s bátran szólítsanak meg örömeik és nehézségeik közepette. Hadd tudjanak ne a saját erejükben bízva Neked szolgálni, hanem ismerjék fel, hogy mindenre van erejük a Krisztusban, Aki őket megerősíti.

Imádkozunk a presbitériumaink egységéért, hogy a törvények mellett a szeretet nagy parancsolatát is be tudják tartani. S mindenkor imában hordozzák a megkeresztelt gyermekeket, a konfirmált fiatalokat, a házasságot kötött párjainkat családjaikkal együtt, s egyben a gyászolóink vigasztalását is Eléd tudják vinni.

Könyörgünk presbitereink szívének az állapotáért. Kérünk, Te adj nekik engedelmes, hűséges, alázatos, békességkereső és egységre törekvő szívet. Kérünk, Szentlelked erejével formáld és vezesd a Te választottaidat.

Erősítsd őket minden nap abban, hogy Te már rég döntöttél életük mellett, amikor megszülött Fiadat adtad értük, hogy nekik örök életük legyen. S kész vagy minden nap Lelked erejével vezetni, segíteni és megáldani az ő elhatározásait és döntéseiket. Eléd visszük a presbitereink közötti kapcsolatokat, hogy hadd tudjanak a másokra úgy tekinteni, mint a Te szeretett gyermekedre, s hadd tudjanak úgy együtt szolgálni, mint akik már itt a földön a Te országot építik. Segítsd presbitereinket abban, hogy mindenkor keresni és kérni tudják a Te szent akaratod teljesülését a rájuk bízott gyülekezetben.

Könyörgünk minden olyan egyházi és egyházmegyei alkalomért, amely a presbitereink épülését szolgálja. Fiadért kérünk, áld meg presbitereink életét és szolgálatát, hogy szüntelenünk imádkozó gyermekeid tudjanak lenni most és mindörökké. Az Úr Jézus nevében kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen.

(Buza Bodnár Aranka, Pozsony)

Imádság anyanyelvünk drága kincséért

Mindenható Isten! A Te kegyelmednek és szeretetednek a jele, hogy folyamatosan áldásaiddal, ajándékaiddal halmozol el bennünket. Életet adtál a kezünkbe, újjá teremtetted azt Krisztus áldozata által, felkínálsz a megváltás lehetőségét. Olyan jó tudni, hogy nem véletlenül vagyunk azon a helyen, ahol élünk. Helyet készítesz nekünk a világban. Anyanyelvvel ajándékozol meg, melyen megszólíthatunk Téged, és melyen kifejezhetjük érzéseinket felebarátaink iránt. Hisszük Urunk, hogy tőled kapott szent feladatunk ennek az ajándéknak az ápolás és megtartása is. Éppen ebben kérjük segítségedet. Áldd meg, kérünk, azokat, akik arra tették fel az életüket, hogy magyar gyermekeket magyar nyelven oktassanak. Erősítsd iskoláink tanári közösségeit, diákjait, mert tudjuk Urunk, hogy a Te erőd mindenre elegendő, és ez az egyedüli megtartó erő. Add, hogy egyre több szülő érezze úgy, hogy az egyedüli jó hely a gyermeke számára az anyanyelven oktató iskola! Kérünk Urunk, hogy tarts meg bennünket, és bennünk az ajándékaidat is! A Krisztus nevében kérünk, hallgass meg minket! Ámen.

(Kraus Rebres Sarolta, Nagykapos)

Imádság egyházunk pedagógusaiért

Mennyei Édesatyánk! Amikor az egyházi iskoláink pedagógusaiért könyörgünk, Téged, mint életünk legjobb tanítóját kérünk, Szentlelked által végy lakozást az ő, és a rájuk bízott gyermekek szívében. Atyánk, Te emberré lettél, hogy megszólíts bennünket, és Jézus Krisztusban megmutattad szereteted magasságait és mélységeit is. Mi Jézus Krisztusért kérünk, add Szentlelked ajándékait, hadd szóljon erővel a Te Igéd minden oktatási intézményünkben szerte a Kárpát-medencében – vond magadhoz, újítsd meg, elevenítsd meg, töltsd el ajándékaiddal a mi pedagógusainkat. Add, Uram, hogy oktatási intézményeink ne csupán gyermekmegőrző helyek, tudást adó intézmények, munkahelyek legyenek az oda járó gyermekek és az ott dolgozó felnőttek számára, hanem élő víznek forrásai, ahol Téged megismerve, s ahonnan Te általad felfegyverkezve, a hit fegyverzetét magukra öltve indulhatnak gyermekeink az életbe. Ezért is könyörögve kérünk, áldd meg a mi pedagógusainkat családi életükben, erősítsd meg őket elhívásukban, hivatástudatukban, ajándékozd meg őket türelemmel és bölcsességgel, hogy szavaikkal, tetteikkel, mindenkor szeretettel és személyválogatás nélkül tudjanak oktatni és nevelni, plántálni, s ha szükséges, metszeni is. Így kérünk most Uram, iskoláink vezetőiért, pedagógusaiért és minden dolgozójáért, áldd meg az ő gyermekek között végzet munkájukat, légy erőforrásuk feladataikban, nehézségeikben, a kihívások idején, hogy ebben az elveszett világban mind hangosabban és hangosabban szólhasson a megtaláltak Téged magasztaló dicsőítése. Ámen.

(Molnár Éva, Királyhelmece)

Imádság népünkért (gyülekezetekben szolgálattevőkért)

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket...” (Jn. 15,16)

Drága Istenünk! Köszönjük a bizalmadat! Ne engedd, hogy elfeledjük, hogy Te választottál, Te hívtál el, Te tudtad, hogy hol a helyünk, hol van ránk szükséged! Hálás szívért könyörgünk, hogy különlegesnek lássuk az életünket, a sorsunkat, hogy elhívásként és kihívásként éljük meg, hogy magyar református keresztyének vagyunk, sokszor kisebbségben, maroknyi közösségekben! Tegyen bennünket büszkévé, hogy Te alkalmasnak, méltónak, képesnek gondoltál el bennünket erre a szolgálatra! Segíts, hogy két lábbal álljunk a földön, és a kezünk sohasem legyen tétlen, hanem imádkozva és dolgozva szolgáljunk Neked! Köszönjük a régiek jó bizonyágtételét, az elmúlt időket, de nem csupán a múltra szeretnénk büszkéek lenni, hanem adj erőt testi-lelki értelemben egyaránt, hogy a jelen egyházáért fáradozzunk, és hozzá tudjuk tenni a részünket a Te országodnak az építéséhez! Ne erőnkön felül, ne is kicsinyesen aggódva, hanem testi-lelki erőnkhez képest tudjunk szolgálatokat vállalni hálából, a Te dicsőségedre. Ámen

(Tarr Ivett, Kistárkány)

Ima családjainkért

Édes Atyánk! Köszönjük a családunkat! Hálát adunk azért, hogy valakit apánknak, anyánknak, testvérünknek, gyermekünknek nevezhetünk. Mindannyiunknak vannak erényei, de vannak hibái is, úgy nekünk, mint szeretteinknek is. Azonban mindezen tulajdonságaink mellett kérünk Téged, hogy mindig emlékeztess bennünket arra, küldetésünk van: *„szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet”* (1Móz 1, 28b).

„Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.” (Mt 19, 5.) – Férfi és nő, belőlük lesz apa és anya, amikor majd gyermeket nemzenek. Ezzel a bibliai idézettel a szívünkben farkas szemet kell néznünk a modernizáló világnézettel, mely meggyalázni próbálja a keresztyén családi képet. Azonban mi ne hagyjuk a szivárvány színeit holmi színeskedéssel helyettesíteni: a szivárvány a Mindeható Isten és az ember között kötött szövetség jelképe volt és az is marad, annak minden színével együtt! Ez nem vita tárgya!

Kérünk Atyánk, őrizd a már meglévő családokat, gyarapítsd azokat, akiket erre az áldott feladatra kiválasztottál. Légy a mi oltalmazónk, de bátorítónk is, hogy szükség szerint hallgassunk vagy épp szóljunk, kiállva keresztyén családjaink mivoltáért, biztonságáért, a Te törvényeid szerint való megmaradásáért és növekedéséért! Add, hogy anyaként, apaként, gyermekként, nagyszülőként, keresztszülőként, fiú- és lánytestvérként... szívvel-lélekkel jelen legyünk családunk életében, hogy ott a béke, a megértés, a türelem, az elfogadás, a szeretet honoljon! Legyünk olyan családtagok, akik ugyanúgy szeretik felebarátjukat, mint magukat, de mindenekelőtt szeretik a jó Istent, s ezt megélik, kimutatják a többi családtag felé is minden napon.

Természetesen szülőként, nevelőszülőként igyekszünk megkeresni a napi betevőt a szeretteink számára, ez sokszor ki- és lemerít bennünket. Gyermekeinket is próbálja a világ „képernyő-szörnye” magával ragadni. Így aztán csak úgy lehet igazi kötelék közöttünk, ha a mindennapokban helyet találunk az imádságnak! Amikor közösen tudunk hálát adni, megköszönni, segítséget kérni egymásért, magunkért, a viláért. Amikor alázattal és önzetlen szeretettel tudunk egymás felé fordulni, adni és kapni... ez az igazi gondoskodás! *„Ha pedig valaki övéiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a hitet, és rosszabb a hitetlennél.”* (1 Tim 5: 8)

Áldd meg Urunk családjainkat, és láthatatlan keziddel segíts, hogy megfogjuk egymás kezét, s közösen, a Te „jó” cselekedeteidet hirdetve éljünk és szolgáljunk azon az úton, melyet kijelöltél számunkra. Ámen.

(Bešlić Annamária, Split)

Imádság gyermekeinkért

„Egek nagy királya, magasztalunk Téged, térjen nevedre dicséret...” (206. dics.) gyermekeinkért. Tőled kaptuk őket ajándékként. Köszönjük, hogy megtartottad őket amíg az édesanyák szíve alatt fejlődtek és az után is formálod testüket, lelküket folyamatosan.

Alázattal kérünk Urunk áld meg a szülőket, adj nekik Tőled jövő bölcsességet, add, hogy keressenek és találjanak elegendő időt gyermekeikre. Áldd meg a nagyszülőket türelemmel, hogy Téged követve és Rád mutatva dédelgessék unokáikat. Áldd meg a családokat, kicsiket és nagyokat egyaránt, hogy egymást támogatva jóra vezessék a legkisebbeket. Különösen könyörgünk az otthonokban, nevelőszülőknél, örökbefogadó szülőknél élő gyermekekért. Sebzett lelkük találjon Nálad megnyugvást. Légy a beteg, fogyatékkal élőkkel, adj nekik erőt, kitartást, hogy a rájuk mért nehézségek között is megtalálják az örömet, meglássák a Tőled kapott áldásokat. Segíts, hogy minden körülmények között hálaadással tudjunk mindannyian eléd állni.

Urunk, kegyelmedbe ajánljuk utódainkat és kérünk szeretetteddel vedd körül őket. Vezess mindannyiunkat továbbra is, ne engedd, hogy a világ zaja, csillogása elvonja Rólad, a legfontosabbról a figyelmünket. Nálad van az örök igazság és élet drága ajándéka. Krisztusért kérünk hallgass meg. Ámen.

(Porubán Fülöp Angéla, Zsarnó)

Ima a betegekért

Uram, hálát adunk neked azért, hogy a te ígéreteid a ma emberének is szólnak, hogy hű vagy és most is munkálkodsz életünkben. Köszönjük azt, hogy Hozzád kiálthatunk és Te meghallgatsz bennünket. Kérünk ezért Téged mindazokért, akik betegségben szenvednek, hosszan gyógyuló vagy gyógyíthatatlannak látszó leletekkel kell szembenézniük, Szent Lelked által légy erejük a mindennapok nehézségeiben és küzdelmeiben, bátorítójuk a félelemmel szemben, vigasztalójuk a kétségbeesésben, mert Te vagy az orvos, Aki a kötést és orvosságot hozza számukra. Te vezeted az orvosok, egészségügyben dolgozókat is. Kérlek, adj nekik bölcsességet, belső csendességet, hogy hallják a hangodat és segíthessenek a Te akaratom szerint. Te vagy az életnek és halálnak Ura, Aki tudja, hogy mit terveztél életünk felől, ismered jövőnket és tudod a választ a kérdéseinkre. Te ismered azt, hogyan tudod erőnké formálni gyengeségeinket, testi-lelki fogyatékosainkat. Erősítsd meg bennünk a hitet, hogy bizalommal adjuk kezédbe a fájdalmat, félelmet, küzdelmet és kegyelmed által add nekünk békességed kincseit helyükbe, hogy bátorsággal nézhessünk szembe a megpróbáltatásokkal. Használd őket Uram a Te dicsőségedre! Ámen!

(Nagy Zsuzsanna, Abara)

Imádság a békéért

Gondviselő Atyánk, drága Megváltónk, betöltő Lélek!

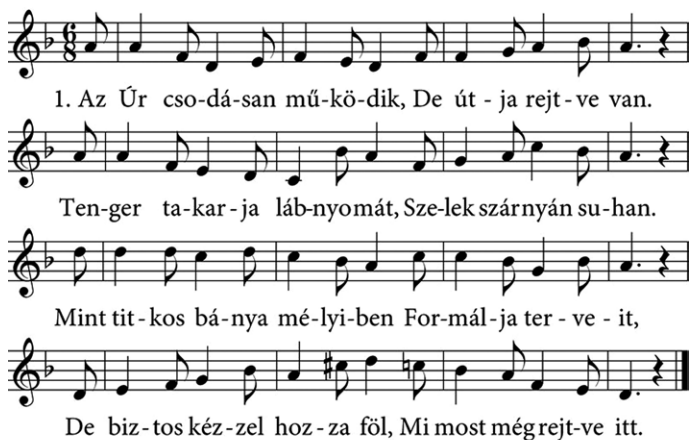
Te szavak, imák nélkül is jól tudod, hogy mi a szívünk vágya. Tudod, hogy szükségünk van tápláló ételre, hús, szomjat oltó, tiszta forrásra, biztonságot adó házra, ami megvéd a viharoktól. Tudod, hogy lelkünknek is erre van szüksége. Tápláló szóra, Igére. Új erőt, felfrissülést hozó Lélekre, ha elcsüggedünk. Olyan szoros, védelmező ölelésre, ami mint erős ház falai biztonságot, békét teremt bennünk. Kérünk sem kellet, mint azt, hogy gyógyítsd meg a fiam, a lányom, a szolgám, hadd lássak, hadd gyógyuljak a leprából, te magad mondtad, ajánlottad fel kéretlenül is azt, hogy: *Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja.* Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen! Tudtad, hogy erre van szükségünk. A lelki békére. Most valóban nagy szükségünk van rá, Istenünk! Feldühít az értelmetlensége ennek a háborúnak, felzaklat a tehetetlenségünk, hogy úgy érezzük, nem tudunk beleszólni a hatalmon levők pusztulást hozó szándékaiba, és elcsüggeszt, hogy nem tudunk hathatósan, végleges megoldásokhoz vezető módon segíteni testvéreinknek. Valóban kell az a lelki béke, amit ígérsz nekünk Istenünk a háborús időkben, hogy a Lélek gyümölcssei túléljék bennünk a háború okozta rossz érzéseket. Te szavak, imák nélkül is jól tudod, hogy mi a szívünk vágya. Te tudod, hogy nemcsak lelki békére vágyunk, hanem fegyverletételre, a háború végére. Ezt is ígérted népednek, és mi ebbe is kapaszkodunk, e reményteljes szavaid is tartják bennünk a Lelket, a lelki gyümölcsök csak azért is megtermését: *Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.* Urunk, a fák háborúban is megtermik a gyümölcsüket. Add Urunk, hogy mi is így tegyünk, mert hisszük, hogy erre a táplálékra van szüksége gyermekeidnek, gyermekeinknek, és nem fegyverre. Ámen.

(Blanár Gabriella, Kisgéres)

11. Az Úr imádsága

12. Hirdetések

13. Záró ének 770. dicséret („Az Úr csodásan működik”)

1. Az Úr cso-dá-san mű-kö-dik, De út - ja rejt - ve van.
Ten-ger ta-kar - ja láb-nyomát, Sze-lek szárnyán su-han.
Mint tit - kos bá-nya mé-lyi-ben For-mál - ja ter - ve - it,
De biz - tos kéz - zel hoz - za föl, Mi most még rejt - ve itt.

2. Ne félj tehát, kicsiny csapat, / Ha rád felleg borul.
Kegyelmet rejt, s belőle majd / Áldás esője hull.
Bízzál az Úrban, rólad ő / Meg nem feledkezik,
Sorsod sötétlő árnya közt / Szent arca rejtezik.

14. Áldás

„Szeretteim, épüljeteK szentséges hitetekben, imádkozzátok a Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmát az örök életre.”

15. 799. dicséret („Mindig velem, Uram”)

1. Min - dig ve - lem, U - ram, min - dig ve - lem,
Még ha nem lát - hat is gyar - ló sze - mem!
A - zért ez é - ne - kem: Ve - lem van Is - te - nem,
Ve - lem van Is - te - nem, min - dig ve - lem.

2. Megmondtad, ó, Uram, híveidnek:
Szívükbe küldöd el Szentlelkedet.
Templomoddá engem tégy hát, és légy velem,
Tégy hát, és légy velem, mindig velem!

16. Himnusz

Is - ten, áldd meg a ma - gyart
Jó kedv - vel, bő - ség - gel,
Nyújts fe - lé - je vé - dő kart,
Ha küzd el - len - ség - gel.
Bal - sors a - kit ré - gen tép,
Hozz rá víg esz - ten - dőt,
Meg - bűn - hód - te már e nép A
múl - tat s jö - ven - dőt.

